

Midnattsropet

Se
brudgummen
kommer!

Organ för andlig väckelse

Nr 12

DECEMBER 1962

ÄRGÅNG 3

Jesu födelse

John Andreasson

Många värtaliga budskap om Jesu födelse har under århundraden framburits. Präster, diktare, sångare och konstnärer har alla på sitt sätt sökt skildra den heliga stunden, men jag har en känsla av, att trots allt står ändå många främmande för julens egentliga innebörd och förstår inte, att julbudskapet är någonting, som berör dem personligen. Jesus kom ju hit ned för att hjälpa människorna med det största av alla problem, syndaproblemet. Får en människa uppleva syndernas förlåtelse och frälsning ordnar sig också alla andra problem.

I den frälsning som Jesus kom att bringa, har alla del. Till och med den fattigaste och ringaste. Är det inte oftast de fattiga och enkla människorna som Gud under tidernas lopp anförtrött sina stora uppdrag? Detta får naturligtvis inte tolkas som att det skulle vara synd att vara rik i och för sig, men tyvärr är det så, att rikedomar ofta är en snä-

ra till fall och ett hinder att söka frälsning.

När Jesus föddes, gavs det inte upp något härske på Betlehems gator. Ingen jubelfanfar utstöttes, som tecken på att en kungason var född. Ingen kom med bud till konung Herodes palats eller till någon av de andra världsliga storheterna, att han som är konungars konung, hade kommit hit ned i människogestalt. Men det fanns de, som blev underrättade. Herdarna ute på Betlehems ängder, dessa representanter för arbete och umbäranden, fick en himmelsk hälsning, när vår Frälsare blev född.

Herodes fick senare veta om den nyfödde judakonungen genom de vise människens besök, och blev förskräckt och hela Jerusalem med honom. Själv var han inte så hemma i Skriftens profetior, att han kunde få någon klarhet i det hela. Han måste kalla till sig överstepräster och skriftlärde. Tänk, att ett litet nyfött barn kan åstadkomma sådan

förskräckelse. Herodes fruktade att han, som nu var född, och som enligt profetsiorna skulle bli en furste och en herde för Israel, skulle ta både krona och spira ur hans hand. Ack, om ändå den stackars lydskonungen i stilla tillbedjan och ödmjukhet tagit emot budskapet om Frälsarens födelse, skulle hans liv fått en annan utformning än vad det fick. Han sökte efter att förgöra barnet. Om han i stället låtit världens Frälsare krossa sig själv och hans hårda hjärta och ge honom frälsning, skulle hans liv tett sig anorlunda. Men Herodes insåg inte sin egen hjälplöshet och sitt behov.

Jag nämnde tidigare, att Gud under tidernas lopp anförtrött sina stora uppdrag åt enkla människor. Elisa, som blev kallad till Elias efterträdare, var bonddräng. Vi finner honom ute på åkern, där han går och plöjer med tolv par oxar, när kallelsen når honom. Denne man blev en

Forts. sid. 2.

MARANATA!

Jesus kommer snart tillbaka.

Ett viktigt nummer på Guds program.

Maranata — (Herren kommer)
*Kom i tid, kom i tid,
 Medan Jesus röst dig kallar, kom
 i tid,*

*Om i synd du längre vandrar
 Himlens port du finner tillstängd
 och ditt rop blir då försent.*

Kom i tid!

MARANATA — "Om någon icke har Herren Jesus Kristus kär, så vare han förbannad" 1 Kor. 16:22.

Ordet Maranata återfinnes endast på en plats i hela bibeln, men dess stora betydelse är beto- nad av aposteln Paulus i slutet av hans första brev till församlingen i Korint. I det ovan anförda bibelordet är två mycket ovanliga ord sammanförda. Nämligen "anathema", som betyder förbannad och "maranata", som betyder Herren kommer. Texten lyder alltså: "Om någon icke har Herren Jesus kär, så vare han förbannad." Detta är allvarligt men dock sant.

Ordet Maranata användes av de första kristna för att uppmuntra varandra. Särskilt i svåra förföljelsetider, vilka de ofta fick gå igenom. Jag förstår också, att när de kristna blev kastade in på arenan till de vilda djuren, blev ofta detta Maranata ropat till dem från deras trossyskon, för att ge dem hopp, uppmuntran och hugsvalelse i deras prövningstund. När de hörde detta ord, fick de en härlig segerförvisning, medan de led döden för sin tro på Jesus Kristus.

Är Jesu tillkommelse någon verklig tröst för dig, medan du läser detta? **Guds ord är vår ledstjärna.** "Herren skall själv stiga ned från himmelen och ett makt-

bud skall ljuda, en överängels röst och en Guds basun. Och först skola de i Kristus döda uppstå. Sedan skola vi som då ännu leva och hava lämnats kvar bliva jämte dem borttryckta på skyar upp i luften, Herren till mötes. Och så skola vi alltid få vara hos Herren. Så trösten nu varandra med dessa ord." 1 Tess. 4:16—18.

"Maranata" är fältropet och lösen för varje människa, som tror på Jesus i dag. Är det ditt fältrop i dag?

Kristna över hela världen är fyllda med detta saliga hopp, att Jesus kommer tillbaka. Titus 2:13 "Medan vi vänta på vårt saliga hoppets fullbordande och på den store Gudens och på vår Frälsarens, Kristi Jesu, härlighets uppenbarelse." Hans tillkommelse är församlingens hugsvalande hopp. Därför uppmanar sig kristna över hela världen: **Fröjden er och varen glada.** Maranata!

Medan jag skrev ned detta lilla budskap, kom en kristen skollärare för att besöka mig. Och när han gick, vinkade han med handen och utropade: Maranata! Så vi ser, att det är en ganska modern hälsning.

Jesus kommer verkligen snart. Varje dag för oss närmare hans tillkommelse. Tidens tecken visa tydligt, att den är närmare än vi tror. "Ty i en stund I icke vänta det, skall Människosonen komma." **ÄR DU REDO?** Läs Matt. 24:42—44.

Maranata är en verklighet. Så verklig att kristna använder detta ord att hälsa varandra, skriva det i brev, predika det, sätta det på porten eller på dörren till sitt hus. Det finns Maranata-hem i vår tid. Detta ord om Jesu återkomst verkar som en stimu-

lans i den kristnes vardagsliv under det att han bereder sig för denna härliga händelse. Hur snart det blir, vet vi icke, men vi är frälsta och redo när Jesus kommer. Pris ske Gud! **ÄR DU REDO?**

"Om någon icke har Herren kär, så vare han förbannad." 1 Kor. 16—22

Om du vill mottaga Jesus Kristus som din personlige frälsare, så kan du få det för att vara färdig, när han kommer. Läs Joh. 1:12, Apg. 16:31

Ur en engelsk traktat av
 Evangelist Philip Anstey översatt av Hilda Alexis

JESU FÖDELSE

Forts fr. sid. 1

god tjänare och en värdig efterträdare till Elia, eldsprofeten.

Vem kunde väl tro att David, den lille ljuslätte vallpojken och yngste sonen till betlehemiten Isai, skulle kunna vara en värdig aspirant till konungaämbetet i Israel, men Gud visste, vad han dugde till.

Inte vet jag, vad Elisa och David tänkte, när de fick kallelsen, men jag tror det var med bön till Gud att han skulle hjälpa dem i den ansvarsfulla uppgiften, som de mottog sina order.

Jag vet inte, min ofrälste vän, vad Gud ämnat kalla dig till för uppgift, men jag är viss om, att du är kallad till frälsning. Meningen med ditt liv är, att du skall leva det i gemenskap med Jesus. Om du tidigare inte räknat med honom och låtit ditt julfirande präglas av hans närvaro, kan du få göra det nu. Tag emot honom och den frälsning han har att giva, så skall denna högtid och hela ditt liv få en ny och skön gestalt.

Det berättas, att antikens store mekaniker Archimedes skall ha yttrat, när han upptäckt lagen om hävstången: "Giv mig en *fast* punkt utanför jorden, så skall jag från denna punkt lyfta hela universum."

Det finns en sådan *fast* punkt i tillvaron, en punkt, som aldrig kan rubbas, en grund som aldrig vacklar och den grunden är

JESUS KRISTUS

Och det finns också en hävstång med vilken vi kunna från denna fasta punkt lyfta de tyngsta bördor av sorg, sjukdom och allt slags lidande från tyngda skuldror, en hävstång med vilka vi kunna rubba universum. Den hävstången är

BÖNEN

Den store danske tänkaren och författaren Sören Kirkegaard skriver i sin dagbok: "Den arkimediska punkten utanför världen är den lilla kammaren, där en sann bedjare beder i all uppriktighet — där han lyfter världen ur dess gängor. Ja, det är otroligt, vad en sådan bedjare förmår därinne, när han stänger sin dörr."

"När han stänger sin dörr..." Ingen bön är viktigare än den bön som försiggår bakom den stängda dörren. Där befrias vi från frestelsen att bedja för att komma som vi är inför honom

TRONS KAMP

Av H. Thulin

som är större än våra hjärtan och vet allt.

De kristna som lärt sig att stänga sin dörr och gå in i sin kammare och bedja, har utträttat det största arbetet i Guds rike. Varför? Därför att vår kamp är en andlig

BÖNEKAMP

Tyvärr är det inte alla kristna som vill gå in i denna kamp.

Det berättas i Domareboken om hur Israels barn var i strid med kananéerna. Men icke alla Israels stammar ville vara med i striden.

Bland Rubens ätter höllos stora överläggningar, andra lyssnade till flöjtspel. Dan stannade vid sina skepp och fortsatte sin yrkesutövning och Aser satt helt enkelt kvar vid havet och njöt av den vackra utsikten och solljuset.

Men Sebulon och Naftali prispå sina liv åt döden

PÅ STRIDSFÄLTETS HÖJDER

Men då hände något förunderligt. Israel fick hjälp från himmelen i striden mot hedningarna. "Från himmelen fördes striden, stjärnorna stridde från sina barnor."

Vi har också en kamp att utkämpa men icke mot kött och blod. Nej, våra fiender är starkare och mäktigare än kananéerna. Vi utkämpa en kamp mot furstar, väldigheter och världshärskare som råda här i mörkret, mot ondskans andemakter i himlarymderna.

Djävulen är denna världens furste och han har en mycket stor skara på sin sida både bland fallna änglar och människor, som lyda honom och gå hans ärenden. Men genom bönen få vi hjälp i kampen från himmelen.

DET ÄR DESSA MAKTER, SOM VI MÅSTE BESEGRA ELLER JEST BESEGRA DE OSS.

Här blir aldrig något stillstånd, aldrig någon vapenvila, aldrig någon kompromissfred. Kampen måste föras till det bittera slutet — till seger.

Dessa makter besegras inte med fromt tal, och långa predikningar, glänsande värtalighet och kyrkopolitisk strategi, nej, icke ens med stora konferenser och religiösa stormöten eller sång och mu-bli uppmärksammade och för att behaga människor. Där får vi sik. Det enda som hjälper är bön. Men det måste vara verklig målmedveten bön. Det måste vara samma slags bön som bibeln talar om

IVRIG, ENTRÄGEN, UTHÅLLIG BÖN

Här ligger det viktigaste andliga slagfältet för en kristen. I bönekammaren utkämpas de största striderna och vinnas de här-ligaste segrarna. Här ligger hemligheten till Guds verks framgång.

Att bedja är att göra andlig rekryttjänst. Det är icke alla som vilja göra rekryttjänst. Man vill hellre ta befälet över sina medmänniskor och vara kapten och generaler och Guds befallningshavande. Man vill hellre *befalla* än *bönfalla*.

Men i Guds rike måste man bönfalla. Man måste lära sig *tjäna* och *icke härska*. Låt oss icke glömma att den viktigaste tjänsten i Guds rike är bönetjänsten. Den ansågs så viktig i den urkristna församlingen, att *apostlarna själva måste utföra den tjänsten*. Man avlastade den allt annat arbete för att de skulle kunna sköta bönetjänsten. Man utsåg diakoner för att de skulle befrias från arbetet vid borden och "helt få ägna sig åt bönen och åt ordets tjänst."

Forts. i nästa nr.

"Santa Claus", jultomten och avguderi

av Miss Nell F. Hall

Utan tvivel var det ett svårt slag för satan, när Guds sons födelse splittrade tiden och delade tidsåldrarna. En ny tideräkning började och människan måste, antingen hon ville eller inte, börja räkna antingen framåt eller bakåt från den tidpunkt, när Barnet i Betlehem kom till denna jorden för att försona människan med Gud. Hela mänskligheten måste år efter år vid julhögtiden erkänna Frälsarens födelse och uppgift i denna världen.

Vilken besvikelse är inte detta för den fallne Lucifer, som under tidsåldrarna har sett framåt mot den dag, då han skulle ta sig för att ändra tider och årstider och själv bli centrum för hela jordens tillbedjan. När han skall förkroppsliga sig till Antikrist, som snart kommer att uppenbaras. Han tänkte i sin list, att någonting måste göras, för att ta ifrån Kristus denna ära, som hela världen årligen tillerkände honom. Han sökte, att i sin fyndighet värva människans hjälp för att ta ifrån Jesus hans plats på barnahjärtats tron.

Kunde man inte finna någon ersättning? Man kunde ta bort horn och svans och sätta fram ett muntert ansikte. Så blev "tomten" erbjuden människosläktets barn vid jultiden. Vi kan se, med vilken framgång denna plan har verkat, när vi närmar oss julen. Antingen vi välkomnar det eller inte, möter vi detta ansikte under julhögtiden. Det är svårt att finna kort och dekorationer, som inte bär hans bild. Vi hälsas av detsamma i skolorna, affärerna, hemmen och till och med i söndagsskolorna, för han måste helt och hållet inta

julsåsongen. Vem är då denna inkräktare? Han är julens och den goda viljans gud — han är barnens vän. Han är så djupt inbäddad i våra känslor och minnen från barnårens glädje, att mången tjusas av strofen om tomten.

Emedan det är en sådan förtjusande legend, tvingar många föräldrar tomten på sina barn. Detta bedrägeri sändes inte endast ut genom radio, utan "the Pan American Air wais" medverkar även till att föra fram brev med påtagliga bevis på "gubbens" verkliga existens.

Ni känner till legenden om gode, gamle "Saint Nick", som tagit plats som den ljuvaste berättelse, som någonsin funnits till: "Långt upp i norr bland is och snö bor 'Santa Claus' i ett hus med många rum, som är fyllda med alla förtjusande saker, som barnen tycker om." Men vänta ett ögonblick. Varför bor Satan uppe i Norden? För den, som studerar bibeln, är berättelsen om Norden mycket intressant och många tror, att det är platsen för Guds tron. Himlen är ju uppåt och i jämförelse benämnes sydpolen såsom botten. Kanske tanken att Gud bor i Norden har kommit utav Lucifers egna ord i Jesaja 14:13: "Jag vill stiga upp till himmelen; högt ovanför Guds stjärnor vill jag ställa min tron; jag vill sätta mig på gudsförsamlingens berg längst uppe i norr." I Psalmen 75:6 läser vi: "Ty icke från öster eller väster ej heller från bergsöknen kommer hjälpen." Psalmisten skyndar sig att säga, att den kommer från Gud — han lämnar endast en punkt på kompassen,

från vilken upphöjelse kan komma, det är norr.

I Job 26:7 gör vi en intressant iakttagelse. "Han spänner ut nordanrymden över det tomma och hänger upp jorden på intet." Det är ett faktum att astronomer lokaliserar en till synes tom rymd i regionen av nordstjärnan. Om man riktar teleskopet åt vilket håll som helst i rymden, ser vi stjärnor, stjärnor och ännu fler stjärnor, som sträcker sig millioner ljusår bort. Det finns endast en fläck på stjärnhimlen, där ingen stjärna upptäcktes — endast en tom fläck med ett glödande ljusken. Guds ord fäster särskild betydelse vid Norden och kristna önskar påminna sig om denna ljuvliga hemlighet, som Gud gör oss uppmärksamma på. Med vilken indignation ser vi då icke en inkräktare "väntad" från Norden år efter år. Satan känner till Guds mönsterbilder, och om människan tillåter honom, lägger han beslag på varje del av råkopiorna som gäller den mänskliga familjen. Vi kan neka honom detta!

För att återgå till legenden. Santa Claus (tomten) är allvetande och allseende. "Han ser allt du gör, han hör allt du säger." Så sjunger barnen och så är de lärda att tro. Hur nära vågar han komma utan att de kristna upptäcker honom. Satan är inte allvetande, ej heller är denne gud, som han presenterar i sitt ställe allsmäktig.

Men dessa egenskaper har vår Herre Jesus. "Herre du utrannsakar och känner mig. Evad jag sitter eller uppstår, vet du det. Du förstår mina tankar fjärran ifrån. Evad jag går eller ligger

utforskar du det och med alla mina vägar är du förtrogen. Ty förrän ett ord är på min tunga, se då känner du Herre det till fullo." Ps. 139:1—4.

Man lär också barnen, att Santa tomten har en minnesbok, där han skriver ner alla deras ord och handlingar. Varför vill satan ha denna tanke om sig själv? Därför att han alltid velat ta Herrens plats. Mal. 3:16 säger oss: "Herren har aktat på dem och hört dem, och en minnesbok har blivit skriven inför hans ansikte till åminnelse av dessa som frukta Herren och tänka på hans namn." Det skall bli en fruktansvärd dag, när boken öppnas. Satan vill inte, att barnen skall läras om dessa ting, men han njuter av att själv smyga sig in i vår välsignade Herres plats även där.

Vad händer vidare i legenden? Santa "tomten" kommer ned från skyn i en släde dragen av snabba renar "som flyger på vindens vingar och rider på molnen." Det säger att du hyllar en annan person, när du efterhärmar honom. Satan vet, hur underbara Guds vägar är, och han försöker efterapa så gott det går. David säger oss om Gud, att han gör molnen till sina vagnar. Jag tycker mig se bedragaren skadeglatt flåna, medan den charmerande historien fortsätter. Ty när denne inkräktare kommer, har han sin vagn fylld med underbara gåvor och han för med sig belöning och gåvor, som de ha bedit honom om. Hur väl känner han inte till, och hur fast besluten är han inte, att människor skall glömma bort att "idell goda gåvor och idell fullkomliga skänker komma ned ovanifrån, från himlajusens Fader, hos vilken ingen förändring äger rum och ingen växling av ljus och mörker." Denne bedragare vill, att barnen skall tacka

"Santa Claus" hellre än Fadern där ovan.

Denne "Santa Claus" kommer i hemlighet. Endast de som vän- ta och vaka kan få se honom. Och varifrån får satan denna ide. Det är på ett sådant sätt som vår Herre Jesus skall komma igen från himmelen. "Vaken förden- skull, ty I veten icke dagen, ej heller stunden." Matt. 25:13

Hur verkar denna legend på barnen? Tomten (Santa Claus) är deras vän. Han äger allt som de önskar sig, och vill ge det till dem, om de är snälla. Han kommer och har sin lön med sig. Då är det ju ej underligt, om de öppnar sina hjärtan för honom och lägger fram sin begäran till honom. De försöker att behaga honom, drömmer om honom, vakar och väntar på honom.

Men det var Jesus som sade: "Låten barnen komma till mig, och förmenen dem det icke, ty Guds rike hör sådana till."

Amerika har ställt fram en falsk Gud för barnen. Någon säger, att vi tillbeder ju inte tomten, han är endast en symbol för julen. En symbol av vad — av barnet i Betlehem? Ni som menar, att detta är endast en oskyl- dig fantasi, en ofarlig och intres- sant tradition, svara uppriktigt på en fråga? Vilken plats har denne inkräktare intagit i bar- nens hjärtan? Och vilken skapel- se är han? Kläd av hoonm och du skall finna, att han är ett mästestycke av satanisk list. Blotta honom. Kom ihåg, att vad satan från sin upprinnelse har önskat är tillbedjan. Hans äre- lystnad i detta stycke är så stor, att han till och med försökte att få Jesus att tillbedja sig, medan han gick på jorden. Det fruktans- värda i detta går oss ofta förbi, men om vi fattar och blir upp- lysta om, att den en gång sköna och upphöjda Lucifer längtar ef- ter tillbedjan, förstår vi, vilken

fara detta innebär. Han tar den- na tillbedjan var han kan kom- ma åt, även om han måste dölja sig bakom någonting för att säk- ra sitt begär. Ordet talar om hans listiga angrepp i detta av- seende.

I hedniska länder tillbeder man satan och demoner öppet, för hedningen vet om de onda andarna och tillbeder dem i för- sök att blidka dem. Vi som lever i s. k. kristna länder fattar knap- past innebörden i detta. Vi har inte klart för oss, att tillbedjan av avgudar inte är tillbedjan av själva belätena, utan den är rik- tad till andarna bakom belätena.

Gå till en avgudaaffär, där bil- der av alla sorter och storlekar finnes till salu och se på hed- ningen, när han utväljer en gud. Men den sten-, trä- eller pappers- docka, som han köper är inte hans gud, förrän han fört den till prästen för att få ögon må- lade på den och besvärjelser ut- talade över den. Då kommer den ande, som den är invigd till, att ta sin boning där och allt för ofta följer övernaturlig kraft med den tillbedjan som utföres.

Den romerska katoliken kän- ner, att vi inte förstår hans an- vändning av bilder. Han blir trött på, att ständigt tala om för oss, att han faktiskt inte tillbeder tavlorna eller bilderna. Dessa är endast påminnelser om de ting han tillbeder. Även dessa bilder måste sättas i prästens händer för att bli "välsignade", och böner måste uttalas över dem, innan de kan representera anden bakom dem.

Vi har svårt att förstå detta, för vi kan inte acceptera avgu- deri. Det är samma sak att sätta namn på avguden, som hedning- en gör, som att använda bibliska namn.

Den kärleksfulla, godhjärtade "Queen of heaven" (himmelens

Forts. å sid. 15.

UTANFÖR LÄGRET

Predikan av Arne Imsen

upptecknad från bandspelare för denna tidning

Det har gått några årtionden sedan fältropet "utanför lägret" ljud. Men den, som har läst något i väckelselitteraturen, den vet, att detta rop varit mycket aktuellt. Utanför lägret för att bära hans smälek.

Nu skall jag tala något om detta här i dag. Jag skall försöka nämna några av de mest väsentliga tingen i det här sammanhanget. Då det gäller vårt handlande, vårt andliga tillstånd, kallelsen och målsättningen. Då det gäller vad Gud vill och vad han ämnar göra. Då det här fältropet aktualiserades för fyrtio—femtio år sedan, tänkte man kanhända närmast på ett bestämt läger. Man såg det kanhända rent organisatoriskt. Man skulle överge en organisation och ställa sig fri, som man sade. Nu tror jag för egen del, att det finns en oändligt djupare betydelse i det här, en mycket högre målsättning än denna. Du vet, att första gången befallningen att gå ut möter oss på bibelns blad, är i samband med Abrahams kallelse. Då säger Gud till Abraham: "Gå ut från ditt folk, från din faders hus, från din släkt till det land, som jag skall visa dig." Abraham gjorde många skiftande erfarenheter på vandrigen mot det utlovade landet. Du möter åtminstone fyra personer omkring Abraham, som var och en representerar olika andliga tillstånd.

Först var det Tera, hans fader som var en avgudadyrkande man. Han representerar hedendomen. Så var det Lot, som följde med Abraham. Det står om honom,

att han följde med. Han hade ingen egen uppenbarelse, ingen vision. Han följde med Abraham. Han representerar ett annat andligt tillstånd, en religiös ljumhet. Du möter hos Lot det typiska draget för all ljum kristendom. Han var upptagen av de närvarande tingen. Han var mer intresserad av det närvarande än det tillkommande. Han var mer angelägen av, att planera för tiden än att ordna för evigheten. Detta drag möter du hos Lot, och Abraham fick skilja sig även ifrån hoonm.

Så kommer Ismael in i bilden. Om nu Lot är en bild på det ljumma kristna tillståndet, så är Ismael en bild på köttet. Vi kanske kan säga en bild på fariseism, laggärningar och trældom. Han representerar sådana, som vill vinna frälsning på laggärningarnas och prestationernas väg.

Den fjärde är Isak. Han står som en bild på löftet och gåvorna. Abraham fick kallelsen. Han gick ut ifrån hedendomen. Och det vet vi allesammans, att det ropet går igenom hela bibeln. Några årtionden senare kommer Gud till Moses. Då var det Israels folk, som skulle förlossas från Egypten.

Abraham gick ut ifrån Mesopotamien, ut ifrån sin faders hus och Israels folk gick ut ifrån Egyptens trældom. Där möter du Egypten som en bild på synden och den här världen. Farao står som en typ på satan, motståndaren. Budskapet var så radikalt, att ingenting skulle få lämnas kvar i Egypten. "Inte ens

en klöv skall vi lämna kvar här utan allt skall vi ha med oss", sade Moses. Det vill säga en radikal skilsmässa mellan det som hade varit och det som skulle komma.

Gud bjöd dem tre dagar ut i öknen, för att de där skulle bli en högtidsfirande församling där Gud själv skulle uppenbara sig för dem. Där ser du situationen sådan den var för Abraham, sådan den var för Israels folk. De skulle draga ut från synden.

Vi är i världen, älskade vänner, men icke av världen. Gud har inte satt oss att planera och reformera samhället. Gud har inte kallat oss att vara samhällsförbättrare, utan han har kallat oss att vara ljus i mörkret och salt i förruttnelsen. Den uppgiften fyller vi bäst, när vi har bränt broarna bakom oss, när vi har brutit kontakten med det gamla och står helt för Herren. När vi i liv och vandel säger nej till världen och dess inflytanden och säger ja till Gud. Då skall vi finna, att det är två väldiga storheter, som strider med varandra och som aldrig kan förenas. Det är världens ande och Guds Ande. Vi skall inte ha världens ande. Den tillhör icke oss, utan vi skall ha Guds Ande.

Vad är det, som tillhör världens ande framför allt? Det är nog så, att varje tid har sina särskilda lyten och sina särskilda synder. Och man kan i varje tid möta särskilda karaktäristiska drag, särskilda synder. Jag tror, att ett utav de mest starka och farliga inflytanden Guds folk ut-

sättes för, är materialismen, mammon. Det är girighet och begärelse efter rikedomar och denna världens goda. Som regel blir det på bekostnad av andliga välsignelser. Jag skall inte tala om det, men jag skall bara konstatera, att Gud inte har givit oss världens ande. När den Helige Ande kommer in i vårt väsen blir vi världsfrånvända. Då står vår håg till de himmelska tingen. Vi känner, att vi längtar efter att få uppleva mer av himlens härlighet och välsignelser. Vi längtar att få gå ut ifrån synden och världen. Strängt taget är ju inte det här ett så stort problem, för när man har upplevt en radikal frälsning, visar det sig i en radikal förändring av livsföringen. Detta följs åt, det är säkert. Det blir en radikal förändring av livsföringen, som helt säkert kommer att sätta sina spår. Bibeln säger nämligen så här — alltså är den uppmaningen även nytestamentlig — att vi skall gå ut. "Ut ifrån din faders hus, från din släkt, ut ifrån Egypten, ut ifrån Farao, ut ifrån detta land till ett nytt land." Då kommer du in på ett nytt territorium, trons område, halleluja! I 2 Kor. säger Paulus: "Huru förlika sig Kristus och Beliar, eller vad delaktighet har den som tror med den som icke tror?" Här har du det igen. Här är gränsen dragen. "Vad delaktighet har den som tror med den som icke tror eller hur låter sig ett Guds tempel förena sig med avgudar." Vi är ju ett den levande Gudens tempel, ty Gud har sagt: "Jag skall bo i dem och vandra ibland dem. Jag skall vara deras Gud och de skola vara mitt folk." Alltså: "gå ut ifrån dem och skiljen eder ifrån dem," säger Herren. "Kommen icke vid det orent är, då skall jag taga emot eder och vara en fader för eder och i skolan vara mina söner och

döttrar, säger Herren, den allsmäktige." Det är en märklig bild i Gamla Testamentet. Du vet, att den, som hade rört vid en död var oren. Han blev oren-förklarad. Och vi vet, att en reningsprocedur måste följa, innan vederbörande blev förklarad ren. Nu står det i bibeln, att Gud är en Gud för vilka? Han är en Gud för levande. Det står, att de levande lova och prisa honom. Det är en död, som alltid är farlig för Guds folk. Det är den andliga döden. I det ögonblick som vi har blivit frälsta, har vi övergått från döden till livet. Vi är inte längre trälar under denna tidsålders Gud, utan oket är avkastat. Bojorna har lossnat, och vi har kommit ut i den frihet som tillhör Guds barns härlighet. Halleluja! Prisat vare Gud och Lammet! Vi har övergått ifrån döden till livet, ifrån mörkret till ljuset, ifrån satans makt till Gud. Nu säger bibeln så här: "Haven ingen delaktighet med dem." Det är nämligen helt omöjligt för den som har andligt liv, att uppleva gemenskap med den som är död. Du kan ju fullborda bilden själv. Är man andligen död är man för det första helt oförmögen att kunna höra eller se. Och man är helt oförmögen att ta emot impulser. Då är man helt främmande för Guds vilja. Och då är man främmande för alla andliga rikedomar och främmande för Herren Jesus Kristus, för korset, för den Helige Ande och för gåvorna. Då är man främmande för allt detta. Man känner icke till det. Men när livet — halleluja — det andliga livet har fötts in i vårt väsen, då upplever vi denna härliga gemenskap med de levande. Men bemsittelsen är farlig så länge vi existerar här. Detta är svårt att höra för en kultiverad man eller kvinna, en civiliserad person. Man vill vara någonting annat än

det man är. Bibeln säger, att man är död i synd och överträdelse om man inte har mottagit nåden i Kristus Jesus. Denna bemsittelse från världen är fruktansvärd, och vi finner oss helt säkert i farozonen så länge vi är här nere. Men om vi står för Jesus, skall vi bli bevarade. Bibeln vet endast om ett radikalt ställningstagande, ingen kompromiss. Den vet endast om ett radikalt ställningstagande emot synd och värld för Kristus och den tillkommande världen. Det är den frälsning och kristendom, som bibeln talar om. Skall vi ha en nytestamentlig kristendom, får vi göra, som de gjorde i förstene. Det blir en helt naturlig sak, när Anden faller och Guds kraft uppenbarar sig, att man tar avstånd från synd och värld. Man går ut ifrån synden och världen. När detta är en realitet, går man inte tillbaka dit utan man fortsätter vandringen framåt.

Även i andra sammanhang i bibeln möter oss ropet: gå ut. Jag tänker på budskapet, som nådde de fångna i Babylon. Det fångna Israel i babylonisk träl-dom nåddes av detta rop. När budet, att de skulle gå ifrån Babylon och vända sig mot Jerusalem, nådde dem, uppväckte Gud Kores ande. Det är märkligt att se, på vad sätt det skedde. Det fanns en man, som hade varit med under hela den sjuttio-åriga fångenskapen. Som ung kom han ner till Babylon, kom in i hovet och blev så småningom en utav detta världsrikes regenter. Det var Daniel. Han kom i nöd, ty han upptäckte ett ord hos profeten Jeremia, där det stod, att fångenskapen var bestämd till en viss tid. När Daniel fick se löftesordet, började han bedja och fasta. Då bekände han sina och sitt folks synder.

Forts. å sid. 14.

Henning Thulin skriver om boken:

Har Lewi Pethrus rätt?

Har Lewi Pethrus rätt? Maranataavväckelsens ställning till pingströrelsen och andra samfund.

Arne Imsen. Midnattsropets förlag. Pris 3 kronor.

I profeten Jesaja bok 56:10 heter det som ett ord från Herren: "Väktarna här äro allasammans blinda; de hava intet förstånd de äro allasammans *stumma hundar som icke skälla*; de ligga och drömma och vilja gärna slumra."

Blinda väktare och stumma hundar, det betyget gav Gud själv åt Israels lärare och herdar. Är det inte samma tillstånd i vårt land i dag? Både präster, biskopar, frikyrkopredikanter och pingstpastorer är i dag blinda väktare och stumma hundar, som leder hjorden vilse och ej skäller på ulven och andra vilda djur som vilja riva hjorden. Det finns några undantag både bland prästerna, biskoparna och pingstpredikanterna. Ett av dessa välsignade undantag är broder Arne Imsen.

I skriften: "Har Lewi Pethrus rätt?", avslöjar broder Imsen i Andens kraft det andliga läget i dag i den väckelse, som Gud sände vid sekelskiftet och

som brukar kallas pingstväckelsen. Skriften är ett Andens "skall" till slöa, försoffade och förförda s. k. frälsta, var de än finns.

Det finns dem som sagt mig: Men broder Imsen skäller ju på de frälsta. Nej, det gör han icke, men på dem som *menar* sig vara Guds barn, men *icke* är det. Var finns de namnkristna i dag? De namnkristna, som man för 50 el. 100 år sedan fann i kyrkan, de finns inte bara där nu. Var finns de då? Jo, i dessa *friförsamlingar, där man har namnet om sig att man lever och t.o.m. bekänner sig tro på Andens dop, där finns de "namnfrälsta."* Och deras väktare är blinda och deras herdar är stumma hundar, som icke skälla.

Pris ske Gud, för det "skall" som broder Imsen nu låtit gå ut i tryck. Ty lägg märke till en sak: Skriften är icke ett personligt angrepp *på någon* eller *några* utan det är ett *väckelserop*: "Vakna upp, du som sover." Vet Ni vad som är det största hindret för en väckelse i vårt land i dag? Det är icke drinkare, skökor, rökare, raggare, och andra öppet ogudaktiga, olyckliga människor. Nej, det är nu som på

Jesu tid, dessa blinda ledare och fariseiska namnfrälsta. Och de kristna, som har den högsta beaktelsen om Andens fullhet men icke upplever denna fullhet i sina liv, de är idag det största hindret för en väckelse.

Broder Imsen går här med Andens svärd i sin hand till angrepp mot otro, förfalskning av Guds Ord, kyrkopolitik, världslig politisk, dubbelmoral och lögn. Han kämpar icke en strid om *makt* och *personlig prestige* med *någon*, men *det är en man sänd av Gud*, som skakats i sitt inre över det andliga läget framförallt i pingströrelsen i vårt land, men dessutom en man som sett *den stora synen, den himmelska visionen av en underbar väckelse som Herren skall sända över Norden innan Bruden ryckes upp till sin Brudgum på skyn*.

Vill Du vara med och rädda någon, bärga den mogna skörden, så tag hem denna skrift och sprid den till alla dina vänner och bekanta. Ta gärna och giv denna skrift nu under jultiden som en julklapp till alla dina bekanta. Så får även Du vara med om att låta väckelseropet ljuda vida omkring.

Henning Thulin.

Utkommer varje månad
Red. och ansv. utg.
ARNE IMSEN

Medarbetare
DONALD BERGAGÅRD
HENNING THULIN

Tidn. adress:
Box 6016, Örebro 6.
Tel. 13 19 68. Pg 57 16 20
Lösnummer 1 kr.
Pren. kr. 10: — pr år.

Från Norrköping

Maranata-församlingen i Norrköping hade under Allhelgonahelgen en rikt välsignad och välbesökt kampanj, då flera blev frälsta och många fick möta Gud till förnyelse. Donald Bergagård och Leif Carlsen m. fl. bröder tjänade med Ordets predikan, och sångare från Örebro, Jönköping och Motala hade mött upp med jubelstämda hjärtan och strupar.

Församlingen har även under hösten besökt flera ungdomsgårdar där den trosfriska sången har tagits emot med öppna öron. Dessa besök har mer än något annat bringat välsignelse till våra egna hjärtan. Säkerligen vilar Guds välbehag på ett särskilt sätt över varje försök att få ut Guds levande och livsförvandlande budskap till de ungdomsskaror som i dag är så helt främmande för verklig evangelisk kristendom. Gud har aldrig sagt, att vi skall låsa fast oss med budskapet inom fyra utvalda väggar. "Gå ut", är den första och största uppmaningen i Jesu missionsbefallning. Den levande Eldtungan förvandlar än i dag de "klosterkristna" till ett "de vida vidderernas och visionernas folk." Här måste Gud möta vårt trosliv ännu mycket mera.

Sista söndagen i november besöktes även fängelset i Norrköping där möten på vardera en timme hölls. Där var förvånansvärt öppet för Guds ord. Kvällsmötet samma dag var ett underbart segermöte där Herren frälste syndare och döpte i den helige Ande.

Verket går fram och eftersom vi ännu ej har upptäckt någon backväxel på evangeliets segertåg och ej heller kan se att Herren har kallat några till bromsare, så fortsätter vi framåt i Herrens namn.

"Upp till strid att Herren tjäna Kraft därtill skall Han förläna."

Agne Bark.

GRAMMOFONSKIVOR

CCEP 9

*Arne Imsen och Donald Bergagård
sjunger duett:*

Arne Imsen

Tack Jesus kär.

*Donald Bergagård
sjunger solo*

O, vilken kärlek.

*Donald Bergagård och Erik Gunnar
Eriksson sjunger duett:*

Jesaja 53.

BESTÄLL SKIVAN GENOM MIDNATTSROPET,
BOX 6016, ÖREBRO 6. Pris kr 10:50

Donald Bergagård och Erik Gunnar Eriksson

CCEP 3

Jag önskar
att se Jesus
först av allt.

Jesus förlöste
min själ och
Maranata.

CCEP 4

När de frälsta
tåga in.

Vi äro kämpar.

ANDENS FRUKT

Ernst Höglander

I sitt brev till Galaterna skriver Paulus om våra egna gärningar, hurudana de äro. Det är en mörk, dystert och syndig tavla han målar. Men när han kommit till slutet av "köttets gärningar" tar något underbart vid. "Andens frukt" eller "Andens gärningar äro kärlek, glädje, frid, tålmod, mildhet, godhet, trofasthet, saktmod, återhållsamhet."

Mitt hjärta fylls av glädje och tacksamhet till Gud, att det står att det är "Andens frukt". Det är inte något som du och jag kan producera fram. Pris ske Gud för det!

Det är underbart med Andens gåvor, och man kan inte nog poängtera dess stora värde för Guds verk.

Just nu vill Gud utdela av alla Andens gåvor till alla dem som tro på hans namn.

Översteprästen i gamla förbundets tid skulle vid sin tjänstgöring vara iklädd prästerlig skrud enligt Guds förordnande. Vid nedersta fällen på hans klädnad bar han runt om en krans av granatäpplen och bjällror. En bjällra av guld och så ett granatäpple. "Och detta skall Aron hava på sig, när han gör tjänst, SÅ ATT DET HÖRES, när han går in i helgedomen inför Herrens ansikte och när han går ut — detta, på det att han icke må dö."

Har vi icke här en underbar förebild till Andens gåvor och frukter? Det är gåvorna som hörs i gudstjänsten. (Läs Apg. 2:—) och frukterna synes. Vi måste ha bådaderna på det att vi icke må dö.

Frukt är överflöd av liv. Det är när trädet får så mycket liv

så det blir överskott, sedan stam, grenar, blad och blommor fått sin del, som frukterna framalstras. Jag har kommit för att de skola hava liv och hava övernog, säger Jesus.

Den som är "planterad" har rätt till detta liv av överflöd, ty det ingår i Guds plan. "Jag har bestämt om Eder att I skolen gå åstad och bära frukt, så dan frukt som bliver bestående (Joh. 15:—) d. v. s. Andens frukt.

Det är härligt, att det är Han som bestämt det om oss. Människor kanske just om dig bestämt någonting helt annat. Våra fiender önskar helst att vi inte ska bära någon frukt alls, utan istället vara "torra buskar på hedmarken". Men käre broder och syster, gå in i Guds fullkomliga plan med ditt liv. Han har tänkt underbara tankar just om dig. Är Du sjuk, vill han göra dig helbräddad. Är du nere, vill han lyfta dig upp. Är du trött på allt, vill han ge dig ny kraft!

Josef bar frukt. Hemligheten till detta var, att han var planterad vid KÄLLAN. Kristus är hemligheten till ditt och mitt nya liv. "I Kristus" har vi överflöd av liv, hälsa, välsignelse och allt. Det är inte fattigdom, inte lite nätt och jämt, som det förkunnas så mycket i vår tid. Nu vill Gud ett slut på denna ynkeskristendom. Han vill att just DU skall få del av detta överflöd.

Josefs bröder bar inte samma frukt, vilket bevisar att det beror inte på familjeband. Det beror inte alls på att man tillhör samma familj eller bär samma namn.

Det beror på rotsystemet. Rötterna måste vara friska så de kunna sträcka sig ner till källan

Kristus. Har rotsystemet ersatts med andra system, eller blivit sjukt eller förgiftat, så kan väl till en tid blad, blommor och frukter se friska ut. Men oundvikligt kommer det att visa sig vad som skett. Bladen faller, och frukterna ruttnar och en dag står "döden" uppenbarad som ett varnande exempel.

Rotsystemet! Har du en levande tro på Jesus Kristus. Ja, du har tro, men vill du sätta den i rörelse och verksamhet för att få del av Kristi överflöd. Det innebär att gå utanför lägret och bära hans smälek, men det är underbarare än att leva för jord och värld. Du har väl inte bytt ut bönen mot någonting annat? Hurudan är din inställning till Guds Ord? Betyder det mera för dig än människoord. Betyder det mera för dig än vänners och bekantas ord? Ja, det kanske t.o.m. är nödvändigt att fråga dig, betyder Guds Ord mer för Dig än din pastors ord. Vi lever i en tid då vi måste ställa allt inför prövning av Guds Ord. Vi behöver likt Waldenström fråga: "Var står det skrivet?" Då skall du till din förvåning finna hur mycket det är som smygat sig in i olika kyrkosamfund, som Bibeln aldrig talar om. Ja, sådant som Bibeln säger är synd.

Då kanske det blir kamp i ditt liv. Det blir nöd och tårar. Men ropa ut din nöd inför Herren och Han skall låta dig få syn på "Den ropandes källa" där du får prisa och lova hans namn för fullkomlig seger.

Men det är just nu Gud vill detta. Jesus kommer snart! Maranata!

Ernst Höglander

AKTUELLT

Guds folk håller på att frigöra sig från mänskliga system och organisationer. Det är brytningstider och många säger farväl till det gamla sammanhanget för att gå en fri väg. Det innebär att bli befriad från faderneärvda meningar och tänkesätt. Det innebär att lämna allt det, som man under årtionden sett som det enda riktiga. Gud vare lov, att församlingen vaknar upp ur sömnen för att ikläda sig sin makt. Jesus vill, att vi i denna sena tid skall gå in för att rädda de förlorade och lämna allt oväsentligt åt sidan. Längre har Guds församling bebländat sig med världen. Men nu pågår en reningsprocess. Många har fått upp sina ögon för det enda nödvändiga och går nu med hela sin själ in för att leva och verka endast för Honom, som gjort allt för att vi skall nå målet, det himmelska Jerusalem.

B. Imsen.

Vi vill publicera ett utav de många brev som har skrivits och skrives i dessa dagar:

Till

Filadelfiaförsamlingen, Malmö

Då Gud av nåd låtit en ny väckelseväg — Maranata — bryta fram i vårt land, anse vi det som en förmån att få vara med i densamma. Av denna anledning önska vi utträda ur Filadelfiaförsamlingen och vi vill samtidigt av hjärtat tacka för de gångna åren och de andliga välsignelser vi fått åtnjuta i Församlingens gemenskap. Vi önska Filadelfiaförsamlingen Guds rika välsignelse i fortsättningen.

Malmö den 25 augusti 1962

Fridshälsningar

Axel och Karin Larsson
Mona Larsson

GLÖM INTE MISSIONEN!

Familjen Eklund

Maranataväckelsens missionärer Gunnar och Margareta Eklund, som arbetar i Kenya, har under det gångna året fått se hur Gud

gått fram och frälst skaror av svarta. De har haft stora dopförrättningar, då de döpt hundratals infödda. Frälsningens budskap skall förkunnas över hela jorden intill den dag då hedningarnas tid är fullbordad och Jesus kommer tillbaka för att hämta sin brud. Vill du vara med och vinna själar för Jesus, stöd då missionen genom att offra vad du kan för denna sak. Gud blir aldrig någon något skyldig. Må vi var och en göra vad på oss ankommer, för att skaran skall bli fulltalig där hemma vid de himmelska borden. Jesus kommer snart! Sänd din gåva till missionen under adress: Midnattsropet, Box 6016, Örebro 6.

B. I.

Skivor till Jul

Följande skivor finnas i lager just nu. Beställ i tid, antalet är begränsat! Midnattsropet, Box 6016, Örebro 6.

Donald Bergagård och Erik Gunnar Eriksson

HS 160 Ut i sällaregnet / Gud vare tack och lov

Donald Bergagård

HEP 173 Ovan stjärnor klara / Vid Jerikos väg / Bortom gyllne sol

HS 176 Gud är densamme som fordom / Ovan där

Åge Samuelsen

HS 118 Kjaere Jesus min frelser og Herre / Frem ja frem til strid

HS 120 Hvilken venn vi har i Jesus / Ej silver ej guld

HS 127 Kun en liten stund / Jesus har aldrig sagt nei

HS 136 Herlige tider kommer igjen / Hvorfor gråter du

HS 137 Han vil deg bevare / Jesus underful du er for meg

HS 138 Jesus förlöste min sjel / Maran-Ata

HS 157 Juble nu du glade hjerte / Men vi har Jesus

HS 159 Halleluja, Halleluja Jesus är min venn / Hvilken dag det vil bli

HS 170 Kjære Frelser / Vil du bli fri fra din byrde av synd

HS 171 Skriftenes Jesus / Jeg har en evig arv

HEP 106 Han alltid hjelpe vil / Jeg sunket var / Se det er veien

HEP 111 I am happy / Jeg synger glad om vennen Jesus

HEP 125 Han er naer / Jesus er livet for meg / Det strømmes fra Frelserens hjerte

HEP 134 Der er jubel og fryd i min sjel / Hvor finnes vel / Når vi skal

HEP-skivor pris kr. 11:—, HS-skivor pris kr. 9:—

Porto och Pf tillkommer

ETT VITTNESBÖRD

Jag vill sända en fridshälsning till er, som kämpar efter härlig seger. Det finns bara en väg att vandra och det är bönens och löftenas väg. Sedan jag den 1/6 1962 fick nåd att inför Gud mot-taga förlåtelse för mina synder, har det varit jubel, lovsång och tacksamhet i min själ.

Jag har som liten fått nåd att växa upp med troende föräldrar. Som liten blev jag upptagen som fosterpojke, ty min far levde under spritens och djävulens våld. Jag blev intagen på ett barnhem här i staden och fick sedan höra, att jag skulle få ny mor och far. Jag hade då genom frälsningsarmén fått höra, att de, som trodde på Gud, var goda människor. Jag bad till Gud, att jag skulle få komma till sådana föräldrar. Gud hörde min bön och de föräldrar jag då kom till, lever än i dag och verkar för Gud. Där fick jag en fristad i närmare 5 år. Sedan blev jag överväldigad av synden och jag lämnade mitt kära fosterhem och for ut på sjön. Men jag förstod, att jag hade tappat min tro och bad Gud, att jag ej skulle få en enda lugn stund förrän jag åter fick nåd att komma till honom. Det tog hela 2 år. Allt vad jag tog mig för under denna tid misslyckades. Jag gifte mig och byggde ett hem. Det fick jag lämna. Jag fick flytta från plats till plats, från Norrbotten till södra Sverige. En dag kom jag till Jönköping. Då hade jag varit i 12 länder samt många orter inom svenska gränser, tills jag fick höra om den underbara Jesus som kan förvandla allt. Jag satt en kväll hos min bror. Klockan var vid halv 9 på kvällen, och vi skulle ha, som det hette en trevlig kväll

tillsammans. Men jag hade ej hunnit börja. Flaskorna stod upp-radade på bordet. Så kom det som ett slag. Jag fick en drivande kraft inom mig att jag skulle gå ner till Påfågelsalen i Folkets hus. En röst sade inom mig, "det är ej försent". Mötet var i det närmaste slut, när jag kom dit. Jag var långt borta med mina tankar. Min fru var på mötet, det såg jag, men hon var inte frälst. Broder Granstrand kom till mig. Han tog mina tankar där jag just satt och tänkte, att det finns ingen människa, som är så lyckligt lottade som dessa. Men detta var så svårt att bekänna inför människorna. Granstrand sade till mig, att jag vet du vill bli lycklig. Kom nu, du måste fatta mod. Med ens fick jag en underbar kraft. Jag sade, till Granstrand: "Gå du före, jag kommer." Jag satt där med rocken på mig. Den åkte av med fart utan tvekan. Jag tänkte inte ens på hur det skulle gå med min fru, när jag kom hem den kvällen. Jag sprang fram till första bänk, och där fick jag mottaga vad Gud kan ge, underbar frälsning och förnyelse till seger och kraft. För var dag som går, tackar jag Gud för den dag han gav mig kraft att lämna synden. Jag vet, att när Gud är med mig, kan intet vara emot mig. Jag har genom Guds nåd blivit bevarad och helad.

Under sommaren har jag blivit helad från ljumskbräck. Även då blev jag av Gud bönhörd. Jag var kallad till lasarettet en härlig sommardag, då Maranata hade tältmöten i Nässjö. Jag visste då, att jag ej skulle få vara med på dessa underbara möten. Jag bor ej så långt ifrån lasarettet,

så jag kunde gå dit. Jag packade ner min bibel och sångbok och begav mig iväg. Först när jag kom ut från hemmet, tänkte jag: skall jag gå in och lägga mig en sådan vacker dag. Då kom min bön till Gud gode Gud skall jag verkligen inte få vara med på dessa underbara möten i Nässjö, när jag fått vara med om att resa tältet. Nu måste du hjälpa mig, så jag slipper att lägga mig till sängs. På lasarettet behövde jag inte mer än visa min inskrivningslapp, så fick jag vända om hem igen. Jesus är densamme, och de underbara mötena fick jag vara med på. Jag har även fått ett underbart möte med Jesus. Mitt i natten fick jag uppleva den helige Andens dop, vilket jag själv blev ganska förvånad över, enär jag ej visste något, förrän min fru på morgonen undrade över om jag var sjuk, eftersom jag ej kunde sova. Jag kände mig så lycklig och undrade, hur det var fatt med mig. När jag sedan var på väg till mitt nya arbete, som Gud hade ordnat åt mig, kom den helige Ande över mig på nytt mitt ute på gatan i Jönköping. Jag prisade Gud i tungor, och när så Gud vill, får han använda mig, oavsett var jag befinner mig. Jag är lycklig i Jesus, som frälste mig från allt orent. Så en dag fick jag nåd att bli döpt i vatten. (En underbar dag bland många andra som Jesus ger mig). Ja, livet är härligt att leva. Med Jesus vid sidan går allt igenom till seger. Min käre vän, om du ej är Jesu lärjunge, vänta ej längre. Du får en gång dö eller leva. Vilket väljer du? Evig salighet eller ett evigt helvete?

Forts. å sid. 13

HAR DU LÄST
väckelseskifterna?

VART BÄR DET
HÄN?

TILL SIST
HUR BLIR DET DÅ?

Skrivna av
MALLE LINDBERG

OM inte rekvidera
dessa från

MIDNATTSROPET
BOX 6016 ÖREBRO 6

Väckelseevangelisten
Åge Samuelson
berättar om sitt liv i boken
"HER SKILLES VÅRE
VEIER"
Biografi — predikningar —
sånger.
Rikt illustrerad. Pris norska
kr. 15:—
Skicka din beställning till:
Maran Ata, Box 6009, Oslo,
Norge.

Forts. fr. föreg. sida.

I himmelen får vi prisa och
lovsjunga Jesus. Jag önskar jag
kunde riktigt förklara för dig,
vilken glädje det finns i en kris-
tens liv. Var jag än befinner mig,
kan jag sjunga underbara sånger,
som styrker mig både i tro och
hopp, om att Jesus snart skall
komma och hämta hem de sina,
DET LÖNAR SIG ATT TRO
PÅ GUD! BÖN GER SEGER!

R. J. Holmqvist.

GLÖM EJ

att förnya prenumerationen på

**Använd inbetalningskortet som bifo-
gats detta nr**

Midnattsropet

Postgiro 57 16 20, Box 6016, Örebro 6

Tag del av boken:

HAR LEWI PETHRUS RÄTT?

*Maranataväckelsens
ställning till
pingströrelsen
och andra samfund*

ARNE IMSEN

Förord:

Lektor Henning Thulin

Pris 3 kronor
POSTGIRO 57 16 20

Midnattsropets Förlag,
Örebro 6

UTANFÖR LÄGRET

Forts. fr. sid. 7.

Han förstod, att snart är tiden inne. Den åldrige Daniel var omkring nittio år gammal då. Han hade stått för Gud under hela sitt liv. Han hade aldrig kompromissat i vilken ställning han än var. Han hade aldrig blandat sig utan hela tiden stått för Gud. Han åt inte vid konungens bord utav hans rätter, utan han hade sin särskilda diet, halleluja!

Vill man stå för Gud, då får man äta från ett annat bord. Man får livnära sig av en annan föda en annan näring. Det är på det sättet. Och det visade sig sedan, att Daniel och de andra bröderna, Sadrak, Mesak och Abednego såg finare ut än alla de övriga. De såg bättre ut och hade fått större visdom. Tror du att detta är sanning? Jag tror precis som det står. Det är klart, att när Gud gör någonting, så gör han det bättre, än det världens har att bjuda på.

Daniel började bedja till Gud. Han längtade tillbaka till Jerusalems. Han hade inte gett upp hoppet och så fick han se löftet hos Jeremia. Då började han bedja. Så bad och fastade han. Det blev en väldig fasta med mycken nöd och kamp, men Gud uppenbarade sig till sist för Daniel. Jag tror, att det var det som var orsaken till, att Gud uppväckte Kores ande. Det var helt enkelt Daniels förböner. Han bad för sitt folk. Då vände sig Kores i sin edikt och utlovade frihet för israeliterna. Och när dagen kom, då friheten proklamerades, tog de ned harporna, som länge hängt i pilträden och sjöng och spelade

på nytt Sions sånger. Det hade de inte kunnat göra i träldomstillsåndet. Då hängde harporna i pilträden. Det var ingen sång. Fångvaktarna begärde, att de skulle sjunga, men de kunde icke sjunga. Det går inte att sjunga, när man lever i träldom. Det går inte att sjunga, när man lever i andlig fångenskap, aldrig. Hur skulle man kunna sjunga Sions sånger i främmande land? Man är ju bortförd och ockuperad. Det finns inga möjligheter. Vad är orsaken till att lovsången tystnat? Vet ni vad det är? Jo, det är träldomsoket. Man är andligt talat bortförd i fångenskap. Och vad är det för fångenskap? Det är den religiösa fångenskapen, den babyloniska träldomen. När upphör den? Jo, när man har fått syn på löftet. När man ser, att det för snart tvåtusen år sedan utlovades frihet för Guds folk, halleluja! Ära vare Gud och Lammet! Det är inte meningen, att jag skall sitta här i träldom och gråta och jämra mig, utan meningen är, att jag skall sjunga Sions sånger i Israels land, alltså i löfleslandet. Det är icke Kores ande, som Gud har uppväckt. Det är icke Kores, som har givit oss fullmakt att återvända, då skulle vi aldrig ha kunnat återvända. Israel var en geografiskt begränsad enhet och även en politiskt begränsad enhet och man hade vissa element av den judiska religionen kvar, även om man var i fångenskap.

Men i vår tid är det inte Kores ande, som Gud har uppväckt. Han sände sin egen älskade son Jesus Kristus till oss. Och på hans eget ord har vi fullmakt

att återvända, halleluja! Vad då till? Till den frihet som tillhör Guds barns härlighet. Vad är det som gör, att man i vår tid har så svårt att förstå lovsången? Det begriper du väl själv, vad det beror på. Man är träl, man är inte frigjord. Nu sitter du här och känner, att du inte är fri. Du är en träl under olika främmande makter. Det kan vara många ting som binder. Min älskade vän, låt mig säga dig, att friheten är proklamerad. Den tillhör dig. Därför kan du inta din plats, halleluja! Då in i löfleslandets härlighet, tag emot välsignelserna! Tag ut av dina rättigheter! Tag ut av den arvslott, som tillhör dig för Jesu skull! Ära vare Gud och Lammet!

Uppmaningen att gå ut, den kommer alltså igen. Så som Gud sade till Israels barn att tåga ut ur Egypten, säger han nu till oss att gå ut ifrån denna världens Babylon. Även den uppmaningen är nytestamentlig.

Forts. i nästa nr.

SANTA CLAUS, JULTOMTEN

Forts. fr. sid. 15

barnet, stjärnan, de vise männen och herdarna. Låt oss inspirera våra barn att giva gåvor åt honom och i hans namn. Och låt oss lära dem att vänta på honom, som snart skall komma igen. Julen kan bli en helig grund i våra hem medan vi påminner oss Guds ord. "Kära barn, tagen eder till vara för avgudarna."

Oversatt från amerikanska ur
The Midnight Cry
av Hilda Alexis.

Jesus kommer snart!

"SANTA CLAUS"...

Forts. fr. sid. 5

drottning), som tillbedes av kinesen är samma avgud, som hos katoliken fått namnet Jungfru Maria och kraften bakom avgudabilden är densamma, vilket namn den är har fått.

Vi kristna saknar ofta förmåga att förstå Gamla Testamentets avguder. Hur kunde Israel vända sig bort från den ende sanne Guden, efter att ha sett de mirakel han gjorde för dem och vända sig till att tillbedja en gyllene kalv? Men israeliterna tillbådo inte kalven såsom en kalv. De hade gjort den till att representera den sanne Guden, som hade fört dem upp ur Egypten. De trodde aldrig, att detta beläte hade fört dem ut ur fångenskapen. De tillbådo den Gud, som hade gjort detta, men de önskade att ha någonting att se på, som representerade honom, och i detta fall gjorde de en kalv. Så som hedningen av i dag och den romerska katoliken tillbeder det, som bilden representerar. DETTA ÄR AVGUDERI! Detta är det, som Gud fördömer!

Gud identifierar sig aldrig med något beläte. Inte ens om hans egna handlingar och mirakel tillskrivas det, eller namn från bibeln givas det. Den sanne Guden har ingenting med bilder och beläten att skaffa, men satan griper varje tillfälle att skaffa sig ära genom sådana. Paulus förklarar detta tydligt. "Vi veta visserligen, att ingen avgud finnes till i världen och att det inte finnes mer än en enda Gud. Ty om ock några s. k. "gudar" skulle finnas, vare sig i himmelen eller på jorden — och det finnes ju många "gudar" och många "herrar" — så finnes dock för oss allenast en enda Gud, Fadern, av vilken allt är och till vilket vi själva äro, och en enda Herre, Jesus Kristus, genom vilken allt

är, och genom vilken vi själva äro." 1 Kor. 8:4—6 "Vad vill jag då säga härmed? Måne att avgudaofferskött är någonting, eller att en avgud är någonting? Nej, det vill jag säga, att vad hedningarna offra, det offra de åt onda andar och icke åt Gud, och jag vill icke att I skolen ha någon gemenskap med de onda andarna." 1 Kor. 10:19, 20

Vi ser, vilka ohyggliga avgudar hedningarna tillbedja. Vi ryser och undrar varför de gör dem så motbjudande och avskyvärda. Vad många inte fattar, är, att varje avgud representerar en demon, och varje demon är en personlighet. När en demon besätter en mänsklig varelse, blir den människan underlagd demonens personlighet. Då en demon blir utkastad ur en människa, kan han inträda i en annan och det är häpnadsväckande att se, hur den andra personen börjar likna den, i vilken demonen förut hade bott. När vi talar om avgudar, säger den 115:de psalmen vers 8: "De som hava gjort dem skola bliva dem lika, ja alla som förtrösta på dem." Detta sägs inte bara om bilden av trä eller sten, utan om den makt bakom bilden, som förvandlar tillbedjarens personlighet.

Hitintills har Amerikas bakgrund och respekt och kunskap om Guds ord hindrat dessa vidriga, fördärvade och motbjudande demoner att öppet framträda. Om de skulle göra det, blir deras bärare instängda i ett mentalsjukhus.

Men tiderna förändras, medan Amerikas folk förlorar kunskapen i Guds ord. Man upptäcker inte längre demonberättelse som ordet lär. Detta som våra fäder behandlade med stränghet i enlighet med Guds ord, och på så sätt kunde hålla satans makter

under kontroll. Då kunde endast de "anständiga" demonerna — högmodsdemoner, lögndemoner, religiösa demoner etc. ha förmåga att hålla sig kvar, emedan de av naturen inte är så fula och motbjudande för civiliserade människor. Därför har de kunnat fortsätta sin verksamhet obehindrat. Men i dag har Amerika fällt upp bommarna och släppt in svärmar av demoner, som länge härskat i hedniska länder.

Vi talar om kluven personlighet, t. o. m. treklugen, och vänder oss till psykologer, som skall förklara fenomenet för oss, som om vi aldrig hade läst bibeln med dess klara lära om demonbesättelse.

Allt fler kriminella handlingar kommer i dagen inför domstolarna. Kriminaliteten ökar. "Jag vet inte vad som förmådde mig att utföra denna handling. Det var något, som tvingade mig..." Medan orena, lömska och vidriga makt demoner öppet demonstrerar sin i vårt land, resonerar psykiatriker och psykologer med sina egna mänskliga tankar, och evangelii tjänare synes stå alldeles hjälplösa.

Låt oss börja tro på Guds ord och vad det lär om avguder och demoner. Låt oss kasta ut avgudar, som i årtal haft en så stor betydelse under julhelgerna, medan domsmoln hängt tunga över amerikanska hem. Frukta svärda saker händer våra barn. Låt oss hasta att upphöja Jesus i våra hem. Låt oss berätta för våra barn om Guds ousägligt rika gåva till oss och världen. Låt oss kasta ut den oförsämde "tomten", och låt oss fånga våra barns fantasi med Honom som är "den skönaste bland många tusen." Låt oss berätta om Jesus-

Forts. å sid. 14.

Jonas H. Näslund

FRÄLST ELLER FÖRDÖMD

ut i hela världen och prediken evangelium för allt skapat. — Den som tror och bliver döpt, han skall bliva frälst, men den som icke tror, han skall bliva fördömd." Mark. 16:15—16.

Ovanstående betydelsefulla budskap läser vi ur Jesu missionsbefallning. Jesu offergärning här på jorden var nu fullbordad och han skulle fara tillbaka till himlen. Guds frälsningslöfte var nu en verklighet. Alla syndare hade nu fri tillgång till syndernas förlåtelse och ett rikt liv i frihet och seger, högt över skuld och dom.

Men nu var det en hjärteangelägenhet för Jesus att hela mänskligheten fick vetskap om denna möjlighet. Det var därför, som hans lärjungar fick denna befallning att gå ut i hela världen och predika evangelium för allt skapat. Men samtidigt ger han också klart besked om vilka konsekvenser ett ställningstagande med eller mot detta evangelium kommer att få, och eftersom ingen kan vara neutral i denna sak, "den som ej är med är mot", sade Jesus vid ett annat tillfälle, kommer detta att gälla alla, som får höra evangelium.

Jesus förutsade alltså att detta evangelium skulle dela mänskligheten i två skaror. Den ena skulle bli frälst och den andra fördömd.

Vad innebär det då att bli frälst? Jo, i korta drag kan man säga, att det innebär att bli räddad. Räddad från förtappelsen och räddad till Guds eviga gemenskap och himmel.

Hur blir man då frälst? Jesus säger det själv. "Den som tror och bliver döpt, han skall bliva frälst." Det första som skall till för att bli frälst är alltså tro. Men här duger inte vilken tro som helst. Det finns människor som påstår, att var och en blir salig på sin tro. Ingenting kan vara felaktigare. Det finns mycket av sådan tro, som leder människor till förtappelsen. Bibeln accepterar endast en tro. Ef: 4—5. Det är tron på Jesus, som leder till frälsning. Apg: 16—1.

Men det räcker inte med att tro, att Jesus endast är en idealmänniska. Och inte heller räcker det med kunskapens tro om Jesus. Nej och åter nej! Såsom kroppen utan ande är död, så är också tron utan gärningar död. Jak. 2:26.

Den tro som leder till frälsning går alltid genom nyfödsens port. Då man gör sinnesändring och upplever en radikal förvandling, flyttar Jesus in i hjärtat och blir den suveräne härskaren i mänskans liv. Det är denna tro på Jesus, som åtföljes av helöverlåtelse åt honom, som bringar frälsning till en förlopad syndare.

Men det var enligt Jesu ord ännu en sak som var nödvändig, för att bli frälst. Det var att bli döpt. Döpet i vatten är ingen bisak. Det är en frälsningssak.

Nu är det ju välbekant att det existerar två olika dopsystem.

Men eftersom bibeln godkänner bara ett av dem, Ef: 4—5, måste vi ta ställning till döpet. Skall vi nöja oss med det dop (barnbegjutning), som världens

barn i så stor utsträckning gör bruk av, eller ska vi välja det kristna döpet.

Bibeln ger klara besked om, att tron måste gå före döpet. Denna heliga och betydelsefulla handling, måste ske efter att tron har verkat fram en radikal sinnesändring i våra liv, om handlingen ifråga skall ha något värde inför Gud. Lika onormalt som det skulle vara att begrava en människa medan hon ännu levde, lika onormalt är det att döpa en människa före omvändelsen. Den som på detta bibliska sätt upplevt trons och döpets välsignelse, han är frälst, och har övergått från död till liv, från Satans makt till Gud. Halleluja!

Men Jesus nämnde även om en annan skara utav människor. De som icke tror. Äger man inte den tro, som fört oss fram till ett personligt möte med Jesus, tillhör man den skaran, som icke tror. Jesus säger om dessa, att de skola bliva fördömda. Detta att bliva fördömd är det fruktansvärdaste en människa kan få uppleva, därför att det gäller en tidlös evighet utan möjlighet till ändring. Bibeln talar varnande om tillståndet i de fördömdas värld. Där skall vara gråt och tandagnisslan, när man plågas dag och natt i evigheternas evighet.

Vilken skara tillhör du? Den som tror och blivit döpt och därigenom blivit frälst, eller den som icke tror och därför blir fördömd? Avgörandet ligger i dina händer.

Jonas H. Näslund.

SPRID MIDNATTSROPET